

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ



Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2024 р.

Київ
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Дацій Олександр Іванович – завідувач кафедри маркетингу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Братусь Анна Анатоліївна – завідувач кафедри економіки та управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, доц.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – завідувач кафедри управління персоналом та економіки праці ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Скиба Ганна Іванівна – завідувач кафедри обліку і оподаткування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, канд. екон. наук, доц.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 30.10.24)*

II Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2024 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024. 594 с.

ISBN 978-617-02-0406-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Степанюк Елеонора Євгеніївна, Мельник Богдан Юрійович Вплив та можливості соціальних мереж на поведінку споживача	478
Стороженко Андрій Валерійович Роль страхування у соціальному захисті населення в період війни в Україні	481
Сухий Дмитро Володимирович Цифрове управління публічними послугами: інновації та їхній вплив на ефективність	483
Табаченко Даніл Аркадійович Інноваційні методи управління в сфері туристичної діяльності	485
Танцюра Вадим Леонідович Питання релокації бізнесу у повоєнній економіці	487
Тарасов Сергій Юрійович, Кривоберець Марина Миколаївна Культура експериментів та інновацій: підходи до впровадження змін у сучасному бізнесі	492
Телендій Андрій Андрійович Цифрове лідерство в бізнесі: прийняття рішень у середовищі, що швидко змінюється	495
Тищенко Олег Вікторович Роль програмного забезпечення в оптимізації бізнес-процесів в умовах цифрової трансформації	497
Тімко Наталія Іванівна Особливості курсоутворення в Україні в умовах воєнного стану	499
Тітова Марина Миколаївна, Кришталь Галина Олександрівна Застосування digital-інструментів в управлінні процесом фінансового планування на підприємстві	502
Тіщенко Євген Олександрович Цифровізація процесу організації управління проєктними ризиками	504
Толмачов Олексій Анатолійович, Коробко Сергій Вікторович Проблеми реформування публічного управління у сфері громадського здоров'я	507
Третьякова Алевтина Ігорівна Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу	510
Трофімчик Павло Іванович Покращення ефективності місцевого самоврядування як складова децентралізації	513
Ушакова-Кирпач Ірина Михайлівна, Балабан Уляна Володимирівна Використання систем машинного навчання у торговельних процесах	516

РОЛЬ СТРАХУВАННЯ У СОЦІАЛЬНОМУ ЗАХИСТІ НАСЕЛЕННЯ В ПЕРІОД ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Соціальний захист (соціальне забезпечення) — це система суспільно-економічних заходів, спрямованих на забезпечення матеріальної підтримки населення у випадку виникнення соціальних ризиків, таких як хвороба, інвалідність, старість, втрата годувальника, безробіття, або нещасний випадок на робочому місці. З макроекономічної точки зору, соціальне забезпечення — це механізм управління соціальними ризиками, який спрямований на компенсацію збитків, мінімізацію їх впливу або попередження негативних наслідків для процесу відтворення населення. Як соціально-економічна категорія, соціальне забезпечення відображає відносини, що стосуються перерозподілу національного доходу з метою гарантування встановлених соціальних стандартів життя для кожної людини в умовах виникнення соціальних ризиків.

Наслідки соціальних ризиків покриваються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, передбачених на зазначені цілі, резервного фонду Кабінету Міністрів України, а також інших, не заборонених законом, джерел [1, с. 30–42]; за рахунок самострахування та страхування.

Розмір резервного фонду Кабінету Міністрів України, в 2019–2021 рр. становив відповідно 640, 710, 780 млн грн. Ми не заперечуємо загалом доцільність створення такого фонду (відповідно до Постанови Верховної Ради України “Про затвердження Положення про резервний фонд Кабінету Міністрів України” від 22.02.1996). Проте, слід зауважити, що обсяг сформованих технічних резервів вітчизняних страхових компаній станом на 30.09.2021 становив 19,5 млрд грн., що більше ніж в 25 разів перевищує розмір державного фонду [1, с. 11–30].

У 2022 році обсяг резервного фонду Кабінету Міністрів України значно збільшився через необхідність фінансування заходів оборони та безпеки у відповідь на повномасштабне вторгнення Росії. Зокрема, у квітні 2022 року було виділено додатково 73,3 мільярда гривень до резервного фонду державного бюджету для покриття надзвичайних потреб. Ці кошти використовувалися переважно для фінансування оборонних заходів, а також для ліквідації наслідків воєнних дій та підтримки критичної інфраструктури. Резервний фонд у 2023 та 2024 роках також продовжує грати ключову роль у забезпеченні безпеки та стабільності під час воєнного стану, оскільки уряд акцентує увагу на фінансуванні оборони та безпеки країни. Соціальна підтримка населення, особливо у випадках втрати та пошкодження житла стає ключовим завданням держави [2].

Україна активно співпрацює з міжнародними організаціями для відшкодування житла, зруйнованого внаслідок воєнних дій. Основні напрямки цієї співпраці включають фінансову допомогу, гранти, технічну підтримку та програми реконструкції. Світовий банк підтримує Україну в оцінці завданої шкоди та розробці програм відбудови житлової інфраструктури. Банк також залучає міжнародних донорів для фінансування цих програм. У 2022 році банк виділив значні кошти для допомоги у відновленні пошкоджених житлових будівель і підтримці економіки України під час війни. ЄС запустив низку програм, спрямованих на реконструкцію зруйнованого житла та відновлення інфраструктури в Україні. Зокрема, Європейська комісія виділяє кошти на відбудову пошкоджених будинків, надаючи фінансову підтримку як на державному рівні, так і через гуманітарні організації. ПРООН підтримує реконструкцію житла та інфраструктури через фінансування проектів з відновлення та залучення міжнародних експертів для технічної допомоги. Вони сприяють залученню донорів і співпраці між урядом України та міжнародними фінансовими установами для швидшого відновлення пошкоджених об'єктів. USAID надає значну допомогу Україні для відновлення житла та критичної інфраструктури. В рамках співпраці фінансуються проекти з будівництва тимчасових притулків для переміщених осіб та відновлення житла, зруйнованого війною. Не дивлячись на міжнародну підтримку, вартість повного відновлення житла в Україні залишається великою. Загальна сума збитків, пов'язаних із пошкодженням та руйнуванням житла, оцінюється в десятки мільярдів доларів. Тільки для відновлення житлового фонду в постраждалих регіонах вже необхідні мільярдні інвестиції [3].

Можливості забезпечення страхового захисту за рахунок самострахування за певних умов дуже обмежені. Показники добробуту громадян України є дуже низькими, що просто унеможливорює створення домогосподарствами заощаджень. Так, у 2024 році показники добробуту громадян України продовжують відображати наслідки війни та економічної нестабільності. За даними опитувань, приблизно 11 % українців повідомляють, що ледь зводять кінці з кінцями, що на 3% менше порівняно з показниками початку 2023 року. Близько 33 % респондентів відзначили, що їхні доходи дещо зменшилися після початку повномасштабної війни, а 25 % вказують на значне зниження доходів. Лише 0,7 % повідомили про значне збільшення доходів [4].

За вказаних обставин недоліки самострахування та проблеми бідності дають підстави використовувати більш ефективний механізм захисту майнових інтересів населення. Таким є страхування. Страхування є надійним і поширеним способом зменшення ступеня ризику на противагу самострахуванню і державної допомоги.

Незважаючи на значні переваги страхування проти інших способів соціального захисту, воно не використовується як інструмент забезпечення ризиків у воєнний період. Це дає підстави для подальших досліджень і законодавчих ініціатив, нових рішень страхових організацій.

Література

1. Брюховецька І. О. Страхування майна громадян: теорія, методологія, практика: монографія. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2023. 372 с.
2. Сайт Міністерства Фінансів України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mof.gov.ua/uk/>
3. Сайт державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
4. Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2024–2026 роки. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=77059300-efc0-4c61-8a67-3974e0cd27a5&title=PrognozEkonomichnogoISotsialnogoRozvitkuUkraini>

СУХИЙ Дмитро Володимирович

*здобувач третього рівня вищої освіти,
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

ЦИФРОВЕ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ПОСЛУГАМИ: ІННОВАЦІЇ ТА ЇХНІЙ ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ

Цифрове управління публічними послугами стає ключовим інструментом у процесі модернізації державного управління та покращення взаємодії між громадянами та державними органами. Інноваційні технології, такі як електронний уряд, цифрові платформи, автоматизовані системи обробки даних і мобільні додатки, змінюють спосіб надання державних послуг, роблячи їх більш доступними, прозорими та ефективними. Це дозволяє значно зменшити час і витрати, пов'язані з отриманням послуг, і підвищити задоволеність громадян.

Впровадження цифрових рішень у сфері публічних послуг сприяє оптимізації процесів і дозволяє державним установам краще відповідати на потреби суспільства. Зокрема, це включає автоматизацію адміністративних процедур, впровадження електронних реєстрів, надання онлайн-доступу до інформації та можливість отримання послуг дистанційно. Ці інновації дозволяють державним органам ефективніше розподіляти ресурси та знижувати бюрократичні бар'єри.

Так, цифрове управління публічними послугами відкриває нові можливості для підвищення ефективності державного сектору та покращення якості життя громадян. Однак, для досягнення максимальних результатів необхідно враховувати виклики, пов'язані з кібербезпекою, конфіденційністю даних та доступом до цифрових технологій [2].

Цифрове управління публічними послугами передбачає впровадження сучасних технологій для покращення надання державних послуг та оптимі-